

HISTORIA I TRADYCJA

<http://hit.policja.gov.pl/hit/aktualnosci/217736,Zabojstwo-przez-gwaltowne-uduszenie-cz-3.html>
2022-05-20, 02:39

ZABÓJSTWO PRZEZ GWAŁTOWNE UDUSZENIE CZ. 3

Data publikacji 14.05.2022

Przypuszczenie zatem, że suknia żony Ali'ego znajduje się lub znajdowała w posiadaniu Ibrahima, mogło być dla Izmaïłowych dostatecznym powodem do pozbawienia go życia, tem bardziej, że był to perski poddany, a więc człowiek obcy, nieposiadający w Erywaniu krewnych, którzyby mogli szukać zemsty na Izmaïłowych.

Okoliczności sprawy dawały dostateczną podstawę do twierdzenia, że śmierć Ibrahima flakper ogły została spowodowana nie powieszeniem się, a gwałtem, dokonanym na jego osobie. Przedewszystkiem przemawiały zatem obrażenia na twarzy i dłoniach denata.

Jeden koniec powroza, na którym rzekomo powiesił się Ibrahim, upadł na ziemię na skutek szarpnięcia go przez tłumacza sędziego śledczego. Tem bardziej powinno było to nastąpić w chwili, gdy na powrozie zawisło ciało ludzkie, ważące koło 70 kilogramów.

Kształt bruzdy na szyi denata był tego rodzaju, że istnienie węzła na pętli było wykluczone. Ponieważ pomiędzy schodami a belką stropową, do której był przymocowany powróż, nie było ani ściany, ani innego oparcia, przeto było rzeczą niemożliwą, aby ciało ludzkie mogło zawisnąć na powrozie, okręconym dokoła szyi, a przymocowanym końcami do belki stropowej. Twierdzenie trzech lekarzy, że ciało mogło pozostawać zawieszonem w powietrzu wobec tego, że uszy denata stanowiły przeszkodę, powstrzymującą powróż od przesunięcia się ku przodowi, nie mogło być traktowane poważnie, gdyż uszy w żadnych okolicznościach nie mogły oprzeć się ciężarowi całego ciała.

Ponieważ długość powroza, przymocowanego do belki, licząc od niej, wynosiła 4 metr., długość zaś brózdki na szyi denata —60 centymetrów, przeto łączna długość odcinków powroza pomiędzy belką a szyją denata powinna była wynosić 3 m. 80 cm. (4 m. 40 cm.—60 cm.= 3 m. 80 cm.), odległość zaś szyi denata od belki—1 m. 90 cm. (3 m. 80 cm. + 1 m. 10 cm.).

Długość ciała Ibrahima, jak zostało ustalone w drodze oględzin lekarskich, wynosiła 1 m. 70 cm., długość zaś głowy—w przybliżeniu $\frac{1}{3}$, długości ciała, czyli 25 cm.; wobec tego długość ciała od szyi do stóp powinna była wynosić 1 m. 45 cm. (1 m. 70 cm.—25 cm.=1 m. 45 cm.).

O ile więc zwłoki Ibrahima wisały nad schodami, nie dotykając stopami stopni schodów, jak twierdzili Izmaïłowy, natenczas odległość stóp denata od belki stropowej powinna była wynosić 3 m. 35 cm. (1 m. 90 cm. + 1 m. 45 cm. = 3 m. 35 cm.).

Ponieważ odległość belki od znajdującego się pod nią stopnia schodów wynosiła tylko 2 m. 50 cm., a od następnego stopnia 2 m. 76 cm., przeto stopy denata nie mogły znajdować się ponad schodami; jedynie możliwa byłaby w tym wypadku pozycja siedząca, leżąca lub podobna, Izmaïłowy zaś twierdzili stanowczo zarówno na śledztwie jak i na rozprawie głównej, że zwłoki Ibrahima Aflakper ogły wisały nad schodami, nie dotykając stopami stopni.

Z powyższego wynikało, że zwłoki Ibrahima nie mogły wisieć i nie wisały na powrozie i że oświadczenie Izmaïłowych, iż zdjęli je z pętli, nie było zgodne z rzeczywistością. Należało więc uważać za udowodnione, że Ibrahim został pozbawiony życia przez zadzierzgnięcie na szyi powroza.

Ze względu na okoliczność, że posiadłość Izmaïłowych, otoczona wysokimi murami, była pewnego rodzaju fortecą, niedostępną dla osób obcych, tudzież na okoliczność, że Izmaïłowy twierdzili, iż własnoręcznie zdjęli zwłoki z pętli, należało również uważać za udowodnione, że Ibrahim został zabity przez Izmaïłowych.

Zarówno zeznania świadków X i Y, jak i zeznania świadków, zawezwanych przez oskarżonych, odrzuciłem, jako materiał wątpliwej wartości, gdyż powszechnie było wiadome, że wobec istniejącego na Kaukazie wśród tubylców zwyczaju krwawej zemsty, zeznania władzom sądowym składali tylko tacy świadkowie, którzy byli zainteresowani w wyniku sprawy; natomiast świadkowie niezainteresowani, powodowani obawą zemsty zainteresowanych, zwykle uchylali się od zeznań, twierdząc, że nic nie wiedzą.

W wyniku rozprawy Ali i Izmaïł Izmaïłowy zostali skazani za zabójstwo.

Źródło: „Na Posterunku”, nr 5/1926, Gustaw Szymkiewicz, zdj. NAC

